

Com protegir-nos del frau en les targetes electròniques

Cada cop que sentim parlar, als mitjans de comunicació, sobre el frau amb les targetes de crèdit, ens sentim més vulnerables. Però veritablement, quina probabilitat tenim de ser-ne una víctima més? L'any 2003, als Estats Units, va arribar a 1.000 milions de dòlars i a 600 milions d'euros a la Unió Europea.

VISA Espanya i Servired coincideixen a dir que les reclamacions més freqüents deriven de l'ús de targetes robades i de targetes copiades o duplicades. Les primeres ocasionen el 25% de totes les pèrdues per frau. El carterista actua en llocs d'aglomeracions com mitjans de transport, estacions, aeroports, clubs, bars, i aprofita la mínima distracció del turista o del visitant. El barri gòtic de Barcelona és el paradís dels "pispes". Sempre es queden amb el diners i les targetes de crèdit i llencen la cartera a la paperera. Així comença una curta però intensa vida de la targeta robada - unes 100 diàries aproximadament a tot Espanya amb un "rendiment" mitjà de 3.500 euros-. En menys de mitja hora, la targeta "calenta", en l'argot dels carteristes, és passada per la terminal d'una botiga conxorxada en la qual simulen diverses

Pel que fa a les targetes copiades o duplicades - l'anomenat clonig o skimming-, organitzacions criminals tenen la tecnologia per copiar la informació continguda a les bandes magnètiques.

compres. Ho fan fins que s'esgota el crèdit, fins que la "reboten". Van a mitges amb el carterista. Si la policia investiga, el botiguer no recorda res. Els "cacos" prefereixen les targetes dels estrangers perquè habitualment triguem més temps a donar l'ordre d'anul·lació al seu banc i per tant tenen més temps per a rebentar-la.

Pel que fa a les targetes copiades o duplicades - l'anomenat clonig o skimming-, organitzacions criminals tenen la tecnologia per copiar la informació continguda a les bandes magnètiques. Qualsevol persona pot convertir-se en víctima pel sol fet d'usar la targeta. Els delinqüents es valen de treballadors de restaurants, hotels o botigues als qui proveeixen de petits artefactes electrònics que, en un segon, copien la informació de la banda magnètica de la targeta amb què el client paga la compra o el

servei. Malauradament en tenim un bon exemple al peatge de l'autopista AP-7, en què uns cobradors infidels varen copiar milers i milers de targetes. El "gat" és un petit lector de bandes magnètiques que l'empleat infidel porta a la butxaca i amb el qual pot copiar fins a una dotzena de targetes.

Però atenció! Hi ha altres sistemes de copiat. El delinqüent col·loca un "gat" que aparentment obre la porta del caixer automàtic, bé una càmera minúscula de vídeo que es confon amb les de vigilàn-

El problema de la falsificació de targetes és que el propietari no descobrirà que s'ha quedat sense diners i sense crèdit fins que, al mes següent, rebí l'extracte bancari

cia del recinte, enfocada al teclat i registra el número secret de l'usuari. Però la picaresca no té aturador i alguns lladres han substituït totalment la pantalla i

Qualsevol persona pot convertir-se en víctima pel sol fet d'usar la targeta.

